

[Niels Hølvæg Petersen.]

området — fra Gentofte, Søllerød, Lyngby og Frederiksberg — til de skattemæssigt dårligst stillede kommuner: Ballerup-Måløv, Herstederne og Brøndbyerne. Det er en midlertidig ordning; den er tænkt at skulle fungere foreløbig 2 år.

Om hovedstadsområdets problemer er der i øvrigt at sige, at de er så mangeartede og så vanskelige at løse, at vi endnu mangler en ordning på hovedstadsområdet i den samlede kommunalreform. Man kan ikke via byrdefordelingsreformen her løse hovedstadsområdets problemer, det kræver en række strukturændringer, som jeg tror det må blive en opgave at tage fat på i den nærmeste fremtid, men som ikke kan løses via byrdefordelingen. Det, man har gjort her, er at udbedre forholdene i hovedstadsområdet, og jeg hilser ændringsforslaget med tilfredshed.

Der er stillet ændringsforslag til indenrigsministerens forslag vedrørende sygehusvæsenet, som præciserer sygehusrådets beføjelser, og endvidere fjernes fra lovteksten visse formuleringer, som har givet anledning til stor debat, ikke mindst i lægelige kredse. Jeg kan være tilfreds med de ændringsforslag, der her er stillet og som efter min mening uden at fjerne det væsentlige indhold i forslaget dog giver en mere tilfredsstillende formulering af sygehusrådets beføjelser.

Vedrørende undervisningshospitalerne er der visse særlige problemer. Det er foreslået, at undervisningsministeriet for fremtiden skal være repræsenteret i sygehusrådet, for at man derigennem kan tage stilling til de særlige undervisningsmæssige problemer, som i stigende grad melder sig ved kommunale hospitaler, og som vil melde sig endnu mere i de kommende år i forbindelse med universitetsudbygningen og med udbygningen af universitetet i København. Jeg vil gerne udtrykke håb om, at man fra indenrigsministeriets side meget nøje vil følge hele udviklingen med hensyn til undervisningshospitalerne. Jeg tror ikke, at problemerne er løst ganske tilfredsstillende, ved at undervisningsministeriet repræsenteres i sygehusrådet; jeg mener, det er et fremskridt, men jeg mener, at der på dette område er en så stærk udvikling i gang, at vi må forvente, at man fra ministeriets side meget nøje følger, hvad der her skal ske.

Om de likviditetsmæssige problemer for kommunerne er der stillet et ændringsforslag, som betyder en fremrykning af tidspunktet for ydelsen af sygehustilskud. Det skulle løse væsentlige dele af de likviditetsmæssige problemer, som kommunerne ville få ved byrdefordelingsreformen.

I fremsættelsestalen til den samlede byrdefordelingsreform er de tre formål opregnet, som man i særlig grad har lagt vægt på. Man har ønsket at tilvejebringe en større udligning, en bedre harmoni mellem kompetence og ansvar og betydelig administrativ forenkling.

Hvad det første angår om udligningen imellem kommunerne, da handler vi ikke i blinde. Vi har i udvalget modtaget et overordentlig fyldigt materiale til vurdering af den udligning, der finder sted. Jeg kan ikke godkende, at vi dels ikke gennemfører en væsentlig udligning, dels gennemfører den uden at vide, hvad vi gør, på et for løst og for dårligt gennemarbejdet materiale. Jeg kan overhovedet ikke godkende denne fremstilling af det materiale, som vi har modtaget. Jeg vil derimod gerne medgive, at materialet har en form, som kan være vanskelig at komme ganske til bunds i, og som vel nok kræver, at man virkelig læser meget grundigt på materialet. Men gør man det og sammenholder med de oplysninger, vi i øvrigt har modtaget, så er der en række udligningskendsgerninger i disse forslag, jeg godt vil fremdrage. Nogle af dem har været fremdraget tidligere, men efter hr. Ove Hansens tale mener jeg, det kan være berettiget at gentage visse af disse ting.

For det første dette, at i den model på 276 kommuner, som man arbejder med, vil de 204 kommuner få et skattetryk i intervallet 13-16 pct. Det er ikke nogen voldsom spredning af procenterne. Uden reform ville kun 113 kommuner befinde sig i dette interval. 40 kommuner vil have et samlet skattetryk på over 16 pct., hvor tidligere 130 kommuner havde et samlet skattetryk på over 16 pct. Man kan sige meget om disse tal, man kan sige, det er ikke tilstrækkeligt, men man kan ikke med nogen ret hævde, at forslaget ikke medfører udligning.

Ser man nærmere på tallene, vil man se, at i alt 168 kommuner af de 276 i modellen får en lettelse af deres skattetryk, herunder 36 såkaldte købstæder. Efter den nye kom-